

Gorazd Gorišek (1976) je zaposlen na Pošti Slovenije. Gorski svet je spoznal že v otroških letih v strmalih rodnega Posavskega hribovja, visokogorje pa je začel obiskovati s starši. Kasneje se je z ženo podal na zahtevna brezpotja, dandanes pa skrivnosti gora raziskuje z družino. S prispevki o domačih in tujih gorah je svoje gorniško pero kalil na gorniškem portalu Gore-ljudje. Svoja besedila in fotografije objavlja v Planinskem vestniku, občasno tudi drugod. Je avtor vodnikov Razširjena Slovenska planinska pot (2014) in 10 x Krk (2016) ter soavtor monografije Slovenske gore (2014) in vodnika Dolina Soče - Bovško. Bil je urednik vodnika Slovenska Istra, Brkini in Kras (2016), deluje pa tudi kot recenzent zemljevidov Planinske založbe.

Slovenska planinska pot I. del

OD MARIBORA DO MOJSTRANE

Gorazd Gorišek

Prvi del Slovenske planinske poti vodi od Maribora preko Pohorja, Kamniško-Savinjskih Alp in Karavank, do Mojstrane.

- Dolžina: 247,3 km
- Višinska razlika: 17.800 m vzpona, 17.400 m spusta
- Število etap: 17
- Število kontrolnih točk: 37
- Število obiskanih vrhov: vsaj 16
- Število koč na poti: 26
- Trajanje: 108 ur oz. 15–17 dni

CENA
16,90 €
ISBN
978-961-6870-32-0

SLOVENSKA PLANINSKA POT I. DEL

GORAZD GORIŠEK

Gorazd Gorišek

OD MARIBORA
DO MOJSTRANE

Slovenska planinska pot I. del

1. VZHODNO POHORJE
2. OSREDNJE POHORJE
3. ZAHODNO POHORJE
4. URŠLJA GORA
5. SMREKOVŠKO POGORJE
6. RADUHA
7. ČEZ SAVINJO NA KOROŠICO
8. OJSTRICA
9. ČEZ SAVINJSKO SEDLO
10. KRIŽ IN SKUTA
11. GRINTOVEC IN JEZERSKA KOČNA
12. ČEZ JEZERSKO
13. STORŽIČ
14. S KRIŠKE GORE NA DOBRČO
15. BEGUNJŠČICA
16. STOL
17. OD GOLICE DO MOJSTRANE

Kazalo

Spremna beseda	6
Slovenska planinska pot	8
• Kaj moramo vedeti o Slovenski planinski poti?	8
• Kaj moramo vedeti o prvem delu Slovenske planinske poti?	9
1. Vzhodno pohorje	20
2. Osrednje pohorje	24
3. Zahodno pohorje	28
4. Uršlja gora	32
5. Smrekovško pogorje	38
6. Raduha	42
7. Čez Savinjo na Korošico	46
8. Ojstrica	52
9. Čez Savinjsko sedlo	56
10. Križ in Skuta	60
11. Grintovec in Jezerska Kočna	64
12. Čez Jezersko	68
13. Storžič	74
14. S Kriške gore na Dobrčo	78
15. Begunjščica	82
16. Stol	86
17. Od Golice do Mojstrane	82
Kontrolne točke SPP	98

OPOZORILO

Čeprav je eden osnovnih ciljev planinskih vodnikov povečati varnost obiskovalcev gora, pa avtor in založba ne moreta sprejeti odgovornosti za morebitno nesrečo ali škodo, ki bi jo utrpel uporabnik vodnika. Na nevarnosti opozarjamo pri vsakem opisu, vendar je vsak opis vedno subjektiven, poleg tega pa se razmere na terenu lahko spremenijo celo iz ure v uro. Uporabnik se za turo odloči sam in tudi tvega sam. Na zelo zahtevnih poteh je obvezno samovarovanje. Manj večim svetujemo spremstvo vodnika.

Spremna beseda

Slovenska planinska pot je **najbolj priljubljena vezna pot v Sloveniji, pa tudi najstarejša v Evropi in na svetu**. Bila je povod za nastanek mnogih evropskih veznih poti, ki so danes gotovo bolj znane in tudi bolj obiskane. Začelo se je leta 1953, ko je PZS na pobudo zagnanega mariborskega ljubitelja gora Ivana Šumljaka odprla »Slovensko planinsko transverzalo št. 1.«, ki je bila l. 1991 preimenovana v Slovensko planinsko pot. Kar nekaj vodnikov z opisi te poti je že izšlo, a v pričujoči obliki še ne. Opis poti je namreč razdeljen na odseke oziroma etape na način, ki je novost na našem tržišču. Pohodniki lahko sledijo etapi za etapo po celotni poti ali pa etape poljubno izbirajo, razdelijo ali spojijo glede na želje, čas in vremenske razmere. Celotna pot je smiselno razdeljena na tri dele, prav tako tudi vodnik, saj je tako bolj pregleden.

Trije različni avtorji opisujejo vsak del v svoji knjigi. V prvem delu nas Gorazd Gorišek vodi iz Maribora čez Pohorje, Uršljo goro in večino Kamniško-Savinjskih Alp. Nato na Begunjščici preskoči na Karavanke ter nas ob severni meji v Mojstrani prepusti avtorici drugega dela.

Mojca Stritar Kučuk nas v drugem delu vodi čez Julijske Alpe na Triglav, Razor, Prisojnik in z Vršiča na Jalovec. Nato skozi Trento obiščemo Dolino Triglavskih jezer, s Komne se povzpne še na Krn in se preko Bohinjsko-Tolminskega grebena spustimo na Petrovo Brdo, kjer Julijske Alpe zapustimo.

V tretjem delu nas Andraž Poljanec vodi čez Porezen in Idrijsko hribovje, na kraške planote Trnovskega gozda, Hrušice in Nanosa ter preko primorskega krasa vse do Jadranskega morja.

Avtorji vodnika po Slovenski planinski poti so v opise vložili vse svoje znanje in izkušnje. Vsi trije so priznani pisci gorniške literature, z bogatimi izkušnjami v gorah, ki imajo za seboj že izjemno literarno in gorniško kilometrino. Vseeno so še enkrat prehodili oziroma preplezali celotno pot in jo na novo opisali. Marsikje so naleteli na novosti in spremembe, od katerih je največja ta, da sedaj pot ne vodi le do Ankarana, ampak do konca Debelega rtiča. Avtorji so ugotovili, da se številke uradnih in njihovih dolžin poti in višinskih razlik ne ujemajo, in povzročili, da smo urednik

in pristojni na PZS te podatke še enkrat natančno preverili. Tako smo prišli do dejstva, da je pot sedaj nekoliko daljša kot nekoč. Treba je poudariti, da podani podatki veljajo za dolžino po poti in ne tlorisno dolžino. Pri višinskih razlikah je podatek le približen, saj na poti lahko hitro nabereмо nekaj deset metrov več ali manj.

Vsak od treh delov vodnika ima najprej uvodni del, kjer so zapisane nekatere splošne informacije o poti, etapah, izhodiščih, opremi in varnosti na poti, podani so tudi sezname priporočljivih zemljevidov in druga literatura, v kateri je SPP opisana. Sledijo opisi posameznih etap.

Navdušuje predvsem pristop predstavitev etap, ki so prilagojene potrebam in željam uporabnikov. Kratkemu uvodnemu opisu sledita slika profila poti in zemljevid, ob strani so podatki o dolžini poti in višinah ter časi hoje. Ob robu so izpostavljeni tudi možni vzponi na vrhove, zanimivosti ob poti in sestopi v dolino oziroma do urbanega okolja. Dobrodošle bodo informacije o kočah, kjer je kot novost dodana še QR-koda - za večje uporabe pametnih telefonov. Vse skupaj nadgrajujejo zanimive večje fotografije, ki motivacijsko delujejo na potencialne udeležence te poti.

Vodnik po Slovenski planinski poti je natančen in zanesljiv vir podatkov, potrebnih za gorniške podvige vseh, ki boste želeli v celoti spoznati to pot. V zadnjem času je v Evropi in po svetu vse bolj priljubljeno gorsko pohodništvo po veznih poteh. Razveseljuje podatek, da je, poleg pohodnikov v zrelih letih, vse več tovrstnega zanimanja tudi med mladimi. Prepričan sem, da bo ta vodnik pripomogel, da bo tudi pri nas tako.

Pa srečno!

Jože Drab

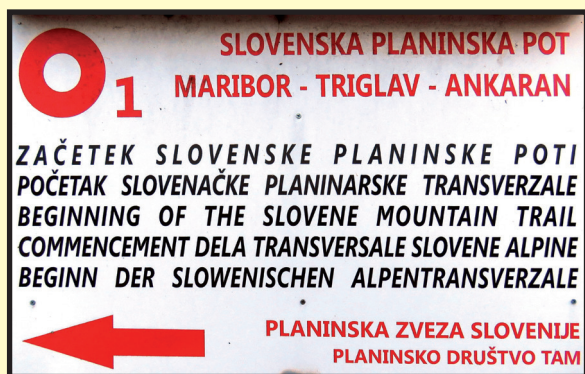
Slovenska planinska pot

KAJ MORAMO VEDETI O SLOVENSKI PLANINSKI POTI?

- Slovenska planinska pot (SPP) je najstarejša vezna pot pri nas in v Evropi sploh. Odprta je bila leta 1953 v počastitev 60-letnice organiziranega planinstva v Sloveniji.
- Idejni oče SPP je Ivan Šumljak (1899–1984), profesor zemljepisa, kronist, vsestranski planinec in aktivni markacist Planinskega društva Maribor. Med počitkom na Črnem vrhu na Pohorju se mu je ob razgledu na precejšen del slovenskih gora utrnila ideja: »Kaj če bi vse te kraje zvezali z eno samo markirano potjo, ki bi šla kar dalje, prek vsega slovenskega ozemlja!«
- Vodi od severovzhoda do jugozahoda Slovenije po večini gorskega sveta – od Maribora do Debelega rtiča pri Ankaranu ob Jadranskem morju.
- Označena je s številko ena ob rdeče-beli Knafelčevi markaciji.
- Ima 80 kontrolnih točk.
- Povezuje 55 planinskih koč in en bivak, vsaj 35 vrhov, 5 slovenskih mest (Maribor, Slovenj Gradec, Tržič, Idrija in Ankaran) in 5 večjih krajev (Jezerško, Mojstrana, Col, Senožeče, Škofije) ter številne vasi in zaselke.
- Sestavlja jo 43 etap, ki so razdeljene v tri sklope: prvi (severni), drugi (osrednji) in tretji (južni) del.
- Čas, v katerem je treba prehoditi SPP, ni omejen. Če se je povprečen hodec loti v enem zamahu, potrebuje okoli 252 ur hoje oziroma vsaj 37 dni. Rekord iz leta 2015 pa je 7 dni, 8 ur in 10 minut!
- Do danes je SPP prehodilo več kot 10.000 ljudi, na leto med 100 in 200.
- Slovenska planinska transverzala je bila leta 1991 preimenovana v Slovensko planinsko pot, a se je še danes drži pogovorno ime transverzala.

SPP V ŠTEVILKAH

- Dolžina: **617,4 km**
 - Višinska razlika: **37.300 m vzpona, 37.600 m spusta**
 - Trajanje: **252 ur oz. 37 dni**
-

KAJ MORAMO VEDETI O PRVEM DELU SLOVENSKE PLANINSKE POTI?

PRVI DEL SPP V ŠTEVILKAH

- Dolžina: **247,3 km**
- Višinska razlika: **17.800 m vzpona, 17.400 m spusta**
- Število etap: **17**
- Število kontrolnih točk: **37**
- Število obiskanih vrhov: **vsaj 16**
- Število koč na poti: **26**
- Trajanje: **108 ur oz. 15–17 dni**

ETAPE

Prvi del SPP je razdeljen na 17 etap. Vse se začnejo in končajo pri planinskih kočah. Izjema je začetek prve etape, ki se začne v Mariboru (Spodnje Radvanje) in zadnje, ki se konča na Dovjem pri spomeniku Jakobu Aljažu ob glavni cesti Jesenice–Kranjska Gora. Etape so razdeljene tako, da za vsako potrebujemo en dan. Izjema sta peta in šesta etapa ter osma in deveta etapa, ki ju lahko združimo in prehodimo v enem dnevu. Kjer je ob SPP več planinskih koč, lahko etape poljubno prilagajamo svoji fizični pripravljenosti, vremenu in prenočitvenim zmogljivostim ter prehodimo več oziroma manj, kot je predlagano.

Ker ob začetnem delu SPP trikrat pridemo do večjih središč (Slovenj Gradec, Jezersko, Tržič), lahko v teh krajih obnovimo zaloge iz nahrbtnika, morda za kakšen dan prekinemo hojo ali etapo in se domov odpravimo z javnim prevozom.

V spodnji tabeli so predstavljene vse etape prvega dela SPP po dnevih, kontrolne točke pri posameznih etapah ter zahtevnost in predvideni čas. Modra barva pomeni lahko pot, rdeča zahtevno in črna zelo zahtevno pot.

Dan	Etap	Kontrolne točke	Zahtevnost poti in čas hoje
1. dan	1. Vzhodno Pohorje	1. Spodnje Radvanje 2. Mariborska koča 3. Ruška koča	● 4.30–5 h
2. dan	2. Osrednje Pohorje	4. Klopni vrh 5. Koča na Pesku 6. Ribniška koča	● 8.30–9 h
3. dan	3. Zahodno Pohorje	7. Grmovškov dom/Koča Planinc 8. Koča pod Kremžarjevim vrhom 9. Poštarski dom pod Plešivcem	● 8–8.30 h
4. dan	4. Uršlja gora (Plešivec)	10. Dom na Uršlji gori 11. Andrejev dom 12. Dom na Smrekovcu	● 7.30–8 h
5. dan	5. Smrekovško pogorje	13. Koča na Travniku 14. Koča na Loki	● 5.30–6 h
	6. Raduha	15. Velika Raduha 16. Koča v Grohotu	● 3–4 h
6. dan	7. Čez Savinjo na Korošico	17. Kocbekov dom na Korošici	● 7–8 h
7. dan	8. Ojstrica	18. Ojstrica 19. Kamniška koča na Kamniškem sedlu	● 5.30–6 h
	9. Čez Savinjsko sedlo	20. Frischaufov dom na Okrešlju 21. Kranjska koča na Ledinah	● 4–4.30 h
8. dan	10. Križ in Skuta	22. Koroška Rinka 23. Skuta 24. Cojzova koča	● 8.30–9 h
9. dan	11. Grintovec in Jezerska Kočna	25. Grintovec 26. Jezerska Kočna 27. Češka koča	● 6.30–9 h
10. dan	12. Čez Jezersko na Kališče	28. Dom na Kališču	● 6–6.30 h
11. dan	13. Storžič	29. Storžič 30. Dom pod Storžičem 31. Koča na Kriški gori	● 8 h
12. dan	14. S Kriške gore na Dobrčo	32. Koča na Dobrči	● 5–5.30 h
13. dan	15. Begunjščica	33. Begunjščica 34. Roblekov dom 35. Dom na Zelenici	● 6.30–7 h
14. dan	16. Čez Stol na Golico	36. Prešernova koča	● 8–9 h
15. dan	17. Z Golice v Mojstrano	37. Golica	● 5.30–6 h

IZHODIŠČE

Izhodišče prvega dela SPP je v **Mariboru** oziroma v Spodnjem Radvanju, kjer se Pot na Okope odcepi s Streliške ceste. Začetek označuje na drog električne napeljave pritrjena tabla, ki nam v štirih jezikih pove, da se tukaj začneja Slovenska planinska pot. Zraven je tudi vpisna skrinjica s knjigo in žigom ter kažipot, ki nas vabi na Pohorje.

V Maribor se lahko pripeljemo z vlakom ali avtobusom. Pri železniški postaji je tudi glavna avtobusna postaja, s katere vozijo avtobusi mestnega prometa. V bližini začetka SPP ustavljajo avtobusi prog št. 2 (postajališče Kardeljeva - Borštnikova, 100 m od izhodišča), 6 (postajališče Radvanjska - Borštnikova, 600 m) in 21 (postajališče Ljubljanska 140, 600 m). Ob izhodišču ni primernih parkirnih mest.

Vozni redi vlakov:

www.slo-zeleznice.si/sl/potniki/vozni-redi

Vozni redi avtobusov:

www.marprom.si/vozni-redi/

CILJ

Prvi del SPP se konča na Dovjem oziroma v Mojstrani, kjer se stikajo Karavanke in Julijske Alpe. V obeh vaseh je nekaj gostinskih in prenočitvenih zmogljivosti. Z avtobusne postaje pri spomeniku Jakobu Aljažu ob glavni cesti skozi Zgornjesavsko dolino pogosto vozijo avtobusi proti Jesenici, kjer lahko za nadaljevanje poti izberemo tudi vlak.

Vozni redi vlakov in avtobusov:

www.cipra.org/sl/cipra/slovenija/aktivnosti-v-teku/vozni-redi-v-alpah-2018

POTI IN VARNOST

Slovenska planinska pot je označena s Knafelčevo markacijo (rdeče-bel krog), ki jo dopolnjuje številka ena (1). Na izhodiščih in razpotjih so rdeči kažipoti s podatki o cilju poti (koča, vrh) in času, nekateri – predvsem novejši kažipoti, nas obveščajo tudi o nadmorski višini stojišča, o PD, ki skrbi za vzdrževanje te poti in o zahtevnosti poti.

Planinska zveza Slovenije razvršča planinske poti v tri skupine glede na tehnično zahtevnost (lahke oz. nezahtevne, zahtevne in zelo zahtevne). Zahtevne poti so na kažipotih označene s trikotnikom, zelo zahtevne s klica-jem v trikotniku, medtem ko lahke nimajo posebnih oznak.

Knafelčeva markacija z enko

Predvsem v visokogorju so napisi tudi na skalah. Kljub rednemu vzdrževanju je lahko pot na določenih mestih poškodovana ali celo neprehodna.

O aktualnih podatkih stanja poti se je dobro predhodno pozanimati na spletni strani:
www.stanje-poti.pzs.si/

V začetnih etapah prvega dela SPP hodimo po lahkih poteh, čez visokogorski svet Kamniško-Savinjskih Alp in deloma tudi Karavank pa nam pri napredovanju pomagajo varovala: jeklenice, klini in skobe. Zahtevnejši deli poti so primerni za izkušene planince brez vrtoglavice, ki so večji plezanja po zavarovanih poteh in uporabe samovarovalnega kompleta. Brez čelade nikar na take poti.

Če pride do nesreče, moramo najprej poskrbeti za varnost in zaščito sebe in ponesrečenca (padajoče kamenje, plazovi, mraz). Nato obvestimo reševalce na klicno številko 112 (Center za obveščanje), ki deluje v vseh mobilnih omrežjih, če je le signal. Če ga ni, mora pisno sporočilo o nesreči prispeti do neke obveščevalne točke (planinske koč, bližnje kmetije ali do policijske postaje v dolini), od koder bodo klic na pomoč posredovali gorskim reševalcem.

KONTROLNE TOČKE

Na vsaki etapi gremo mimo ene ali več kontrolnih točk, kjer v Dnevnik s Slovenske planinske poti odtisnemo žig. Na začetnem delu poti (Pohorje, Uršlja gora, Smrekovec) so žigi večinoma v kočah, kasneje tudi na vrhovih. Planinske kočice in gostišča imajo posebni (ovalni) žig za SPP, poleg katerega se po možnosti podpiše oskrbnik kočice. Na vrhovih uporabimo običajni (trikotni) žig, vselej pa pripišemo datum obiska. Če žiga na katerem izmed vrhov ni, zanj povprašajmo v koči pod njim (ponekod jih imajo), kot dokazilo pa velja tudi fotografija ali potrdilo vodnika oziroma druge priče. Kontrolne točke so v opisih označene z znakom **ŽIG**.

Ko SPP prehodimo v celoti, dnevnik z odtisi žigov in ostalimi dokazili pošljemo na PZS in prejeli bomo zasluženo nagrado – značko, častni znak SPP.

SEZONA IN VREME

Začetni del prvega dela (do preddverja Kamniško-Savinjskih Alp) lahko prehodimo malodane v vseh letnih časih, razen pozimi v globokem snegu, za nadaljevanje čez Raduho, osrednje Grintovce in Karavanke pa so najprimernejši poletni in jesenski meseci. V zgodnjem poletju (junij, julij) nas lahko predvsem na osovinih delih poti presenetijo strma in nevarna snežišča, ki jih lahko varno prečimo le z ustrezno opremo (cepin, dereze), ki jo seveda moramo znati uporabljati. Oskrbniki v kočah običajno vedo, kako je s prehodnostjo poti.

V tem delu naših gora poleti avgusta običajno ni gneče, a vseeno velja, da sta navadno najlepša meseca za obisk

visokogorja september in oktober, če le prehitro ne zapade sneg.

Prve etape SPP so, če pogledamo dolgoletno povprečje padavin, najmanj namočen del celote trase, kar je za planince seveda dobra novica. Fronte običajno prihajajo iz jugozahodne smeri, zato se velikokrat zgodi, da so Julijci skriti v oblakih, na Pohorju in tudi v Kamniško-Savinjskih Alpah pa še vedno sije sonce. Meteorološka statistika torej pravi, da bomo imeli najmanj težav z vremenom ravno na začetku, a kljub temu se velja dobro informirati.

Najnovejši vremenski podatki in napovedi
so na voljo na straneh:
www.vreme.si in www.arso.gov.si/

OPREMA

- pohodniški čevlji z dobro narebranim podplatom
- topla oblačila (tudi kapa, šal, rokavice, ...)
- vetrovka
- zaščita pred soncem (sončna očala, krema, pokrivalo)
- čelada (pri nekaterih etapah)
- čelna svetilka
- čutara ali plastenka za vodo
- prigrizki
- komplet prve pomoči
- prenosni telefon s polnilnikom
- osebni dokument in veljavna članska izkaznica PZS
- zemljevidi in ostali pripomočki za orientiranje

DODATNA OPREMA

- Dnevnik s Slovenske planinske poti
- zložljive pohodniške palice
- samovarovalni komplet (pri nekaterih etapah)
- cepin in dereze (v zimski sezoni in do zgodnjega poletja)
- dvostranska metalizirana folija
- vžigalice ali vžigalnik
- žepni nož
- rezervno perilo
- komplet za osebno higieno
- fotoaparati
- straniščni papir
- planinska spalna rjuha
- zamaški za ušesa
- blazinica za žige

PLANINSKE KOČE

Na delu SPP, ki prečka Pohorje, so planinske kočje večino-
ma odprte celo leto, v visokogorju Kamniško-Savinjskih
Alp in Karavank pa zgolj v poletni sezoni, običajno od
junija do konca septembra. Nekatere kočje odprejo svoja
vrata tudi v drugih letnih časih, a le ob koncih tedna in
praznikih.

Pri prenočevanju v planinskih kočah imajo člani PZS
in člani planinskih organizacij, s katerimi ima PZS skle-
njen sporazum o reciprociteti ali bilateralne sporazume,
popust. Za uveljavitev popusta potrebujemo veljavno pla-
ninsko izkaznico (z nalepko za tekoče leto). Spalne vreče
v kočah ne potrebujemo, imejmo pa s seboj planinsko
spalno rjuho, saj bomo sicer morali doplačati nekaj evrov.
V spalne prostore ne hodimo v čevljih, zato se spodaj preo-
bujmo v copate, ki so na voljo skoraj v vseh kočah. Pred-
vsem v poletni sezoni je priporočljivo predhodno rezervi-
rati prenočišče. Če nas zaradi različnih vzrokov v kočjo ne
bo, se spodobi rezervacijo čim prej preklicati.

V visokogorskih kočah je tekoča voda za umivanje zelo
omejena. Obiskovalce prosimo, da varčujejo z njo. Če je v
koči na voljo topla voda za tuširanje, jo je običajno treba
doplačati (nekaj evrov).

Nekatere kočje imajo zimske sobe, ki jih lahko med
zaprtem kočjo brezplačno uporabljamo. Med uporabo se
držimo hišnega reda, preden odidemo, pa vedno pospravi-
mo za seboj.

Pri opisu vsake etape so podani kontaktni podatki o pla-
ninskih kočah, mimo katerih vodi SPP.

OKVIRNE CENE V KOČAH

- Nočitev na skupnih ležiščih: **21/10,5* EUR**
- Nočitev v sobi: **27/19* EUR**
- Polpenzion z nočitvijo na skupnih ležiščih: **29/23* EUR**
- Polpenzion z nočitvijo v sobi: **37/30* EUR**
- Enolončnica: **6,5 EUR**
- Skodelica čaja: **2 EUR**
- Voda, 1,5 l: **4,5 EUR**

* Popust velja za člane PZS in člane planinskih
organizacij, s katerimi ima PZS sklenjen sporazum
o reciprociteti ali bilateralne sporazume.

Več podatkov o kočah lahko najdemo tudi na:
www.pzs.si/koce.php

HRANA IN PIJAČA

V planinskih kočah lahko naročimo različne jedi. Običajno je vedno na zalogi nekaj »na žlico« (ričet, jota, različne juhe) in sladice (jabolčni zavitek). Pestrost jedilnika je odvisna od lokacije, dostopnosti in opremljenosti koč. Navadno v koči zajtrkujemo in večerjamo, za čez dan pa hrano nosimo v nahrbtniku.

Med prvim delom SPP lahko zaloge hrane in pijače dopolnimo v naslednjih krajih:

- Maribor (pred 1. etapo)
- Slovenj Gradec (med 3. etapo)
- Solčava oziroma Luče (med 7. etapo), 3 km oz. 6 km od Rogovilca (avtobus, avtoštop)
- Zgornje Jezersko (med 11. etapo)
- Tržič (med 13. etapo)
- Mojstrana (po zadnji etapi začetnega dela)

Na Pohorju, Uršlji gori in Smrekovcu težav s pitno vodo verjetno ne bo, v visokogorju Kamniško-Savinjskih Alp in Karavank pa se velja dobro oskrbeti z dragoceno tekočino. Nekaj izvirov sicer je, a v poletni suši niso vsi zanesljivi. Cena vode v visokogorskih kočah je zaradi helikopterske dostave visoka. Voda iz pipe ni pitna (deževnica).

ZEMLJEVIDI

Osnovni zemljevidi posameznih etap v različnih merilih, so pri vsakem opisu v tej knjižici, za boljšo orientacijo pa uporabimo planinske zemljevide, na katerih je potek SPP posebej označen s številko 1. Zemljevidi v merilu 1 : 50.000 pokrivajo širše območje, tisti v dvakrat natančnejšem merilu (1 : 25.000) pa zanimivejše, predvsem visokogorske etape prikažejo natančneje.

Prvi del SPP pokrivajo naslednji zemljevidi PZS:

- Pohorje, 1 : 50.000
- Šaleška dolina, 1 : 50.000
- Kamniško-Savinjske Alpe, 1 : 50.000
- Karavanke – osrednji del, 1 : 50.000
- Grintovci, 1 : 25.000

- Storžič in Košuta, 1 : 25.000
- Stol, 1 : 25.000

OSNAKE ZAHTEVNOSTI POTI NA ZEMLJEVIDIH

- lahka pot
- zahtevna pot
- zelo zahtevna pot
- zelo zahtevna pot

OBVESTILO UPORABNIKOM PLANINSKIH POTI

Uporabnikom planinskih poti priporočamo, da se na spletni strani <http://stanje-poti.pzs.si/>, v bližnji planinski koči ali pri lokalnem planinskem društvu predhodno informirajo o dejanskem stanju planinskih poti. Če opazite poškodbe planinskih poti ali njihovo neustrezno urejenost (poškodbe varoval, podori, zelo obledele markacije, močno zaraščene poti ipd.), prosimo, da na naslov: Planinska zveza Slovenije, Ob železnici 30a, 1000 Ljubljana ali poskodbe.poti@pzs.si pošljete sporočilo, v katerem navedite, na kateri planinski poti ste opazili pomanjkljivost, jo opišite in, če je mogoče, dodajte tudi fotografijo.

OPOROZILO

Uporabniki uporabljajo planinske poti na lastno odgovornost. Uporabniki planinskih poti morajo pri uporabi planinskih poti ravnati samoodgovorno in odgovorno do drugih tako, da ne ogrožajo ali poškodujejo sebe ali drugega. Uporabnik je dolžan planinsko pot uporabljati tako, da se po njej ter na in ob zemljišču, čez katerega poteka in na drugih nepremičninah ter favni in flori ob njej ne dela škoda. Prepovedano je omejevali dostop na planinske poti ter poškodovati, odstranjevati ali uničevati markacije, usmerjevalne table, skrinjice in varovalno opremo in druge oznake ali uporabljati neoznačene bližnjice.

Gibanje po neoznačenih poteh ali brezpotju in gibanje v zimskih razmerah odsvetujemo vsem, ki niso dobri poznavalci terena oziroma zelo izkušeni in dobro opremljeni planinci.

DODATNA LITERATURA

- Dnevnik s Slovenske planinske poti. Ljubljana, PZS, 2018.
- Andraž Poljanec, Milenko Arnejšek - Prle: Slovenska planinska pot. Ljubljana, PZS, 2012.
- Jože Dobnik: Slovenska planinska pot. Ljubljana, PZS, 1998.
- Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: Po gorah severovzhodne Slovenije. Ljubljana, PZS, 2007
- Vladimir Habjan, Jože Drab, Andraž Poljanec, Andrej Stritar: Kamniško-Savinjske Alpe. Ljubljana, PZS, 2004.
- Klemen Janša: Karavanke. Ljubljana, PZS, 2010.
- Gorazd Gorišek: Razširjena slovenska planinska pot. Ljubljana, PZS, 2014.

Večina poti je primernih za vse starosti

1

DOLŽINA

13,3 km

VIŠINSKA RAZLIKA

**1070 m vzpona,
100 m spusta**

IZHODIŠČE

Maribor (278 m)

CILJ

Ruška koča (1250 m)

NAJVIŠJA TOČKA

Ruška koča (1250 m)

ČAS HOJE

- Spodnje Radvanje
– Mariborska koča 3 h
- Mariborska koča
– Ruška koča 1.30 h

Skupaj 4.30–5 h

ZAHTEVNOST

lahka pot

MOŽNI VZPONI NA VRHOVE

- Cigelnica/Mariborski razglednik, 1147 m
(15 min, lahka pot)

Vzhodno Pohorje

Maribor s Pohorja

Uvodna etapa Slovenske planinske poti nas iz drugega največjega slovenskega mesta popelje na Pohorje, pogorje, ki ga zapustimo šele ob koncu tretje etape, hodimo pa večinoma po njegovem glavnem slemenu

v zavetju obsežnih gozdov. Začetni strmini sledi zložnejše nadaljevanje brez daljših vzponov in spustov, ki je zelo pripravno za »ogrevanje motorja« pred zahtevnejšimi etapami, ki sledijo v nadaljevanju.

ZANIMIVOSTI OB POTI

- gradišče Poštela (543 m), naselbina iz 8. st. pr. n. št.
- cerkev sv. Bolfenka
- zgornja postaja Pohorske vzpenjače
- razgledni stolp na Cigelnici (1147 m)
- spominska plošča in kip očetu SPP, Ivanu Šumljaku, pri Mariborski koči
- cerkev sv. Areha pri Ruški koči

OPIS: Začnemo na križišču Streliške ceste in Poti na Okope. **ŽIG** Po slednji gremo do njenega konca in pod daljnovodom stopimo v gozd. Skozenj se povzpne do zaselka Habakuk. Nad njim pride-mo čez gozdnato pobočje do predzgodovinskega in antičnega gradišča Poštela, ki je predstavljeno na informativni tabli in kamnitih ploščah, sicer pa od njega ni ostalo večjih sledi. Nadaljujemo po kolovozih in ob njih do smučišč, po katerih se po makadamski cesti in deloma čez travnike povzpne do zgornje postaje Pohorske vzpenjače (gostinska ponudba, cerkev sv. Bolfenka).

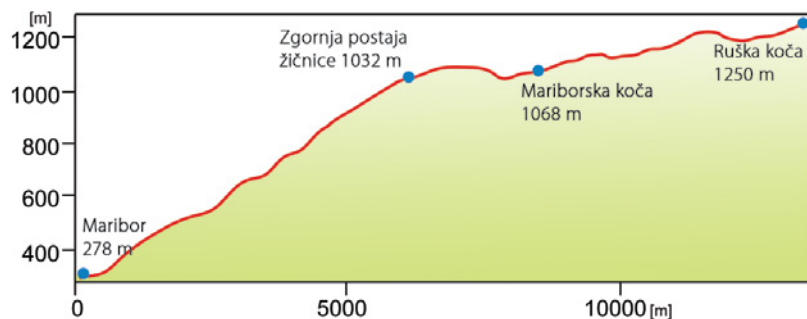
Po široki sprehajalni poti hodimo proti jugo-zahodu ob dostopni asfaltirani cesti. Kmalu se pot oddalji od nje in se pod Mariborskim razgledni-

kom razcepi na dva dela. SPP sledi levemu kraku (tudi gozdna učna pot), ki nas skozi gozd in mimo počitniških objektov pripelje do ceste, ki vodi desno do Mariborske koč. **ŽIG**

Nad koč se po stezi dvignemo do makadamske ceste, po kateri hodimo proti zahodu do odcepa kolovoza, po katerem v zložnem vzponu pod Sedovcem (1231 m) nadaljujemo proti Ruški koči. Ko se pot poravna in celo rahlo spusti, pri umetnem jezeru dosežemo asfaltirano cesto (v bližini lepo urejen studenec), jo prečimo in se po stezi skozi gozd povzpne do travnika s cerkvijo sv. Areha in Ruško koč. **ŽIG**

MOŽNI SESTOPI V DOLINO

- od Mariborske koč v Bistrico ob Dravi ali v Fram (2 h, lahka pot)
- od Ruške koč v Ruše (2 h, lahka pot)
- od Ruške koč na Zgornjo Polskavo (3 h, lahka pot)

Mariborska koč

Ruška koč

KOČI

- Mariborska koč (1068 m)
43 ležišč
+386 2 60 32 731,
+386 41 760 471
www.planinske-koce.si/mariborska_koca

- Ruška koč (1250 m)
79 ležišč
+386 2 603 50 46,
+386 41 666 552
www.planinske-koce.si/ruska_koca

